

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Trgovinske pogodbe.

Spisal Vaso Petričič, član trgovinske in obrtniške zbornice kranjske.

Naša publicistiška koleginja „Novice“ čutila je potrebo izreči o naših, v „Slovenskega Naroda“ št. 289. in 290. natisnjenih dveh člankih o novih trgovinskih pogodbah neugodno sodbo ter mej drugim trdila nastopno:

„Pred par dnij čitala sta se dva članka v „Slov. Nar.“, podpisana od člana trgovinske zbornice Ljubljanske, katere se jako nepovoljno izražata o dotičnih dogovorih. Jeli ta obsodba utemeljena? Nimam volje, polemizovati proti piscu teh člankov, toda naravnost rečem, da se ne strinjamo z njim. Kaki so razlogi, s kojimi mož skuša pobijati pogodbe, za to navajam le jeden slučaj. Gospod član kar jadikuje mej drugim, da bode vsled nemške pogodbe uničena cvetoča tekstilna obrtnost avstrijska, češ, nemški izdelki bodo preplavili naša tržišča. In vender so se pri odsekih obravnavah baš za stopniki istih industrijskih strok toplo zabvaljevali ministru, da se mu je posrečilo varovati njih interese, in minister je v svojem govoru bil naglašal, da se je naša vlada pri svojem pogajanju strogo držala onih nasvetov, kateri so jej bili došli baš iz sredine prizadetih tovarnarjev dotične obrtnosti!“

Dikcija kakor vse jedro tega članka sta nam nemudoma razkrila, kdo je prouzročil to neprijazno sodbo in pobijal naše na patrijotiški podlagi stoječe gospodarske pomisleke, ne da bi, kakor pravi, z nami polemizoval.

Ne dvojimo, da si pisatelj tiste kritike ne želi polemike, kajti vzlic temu, da ni strokovnjak, poučen je v narodnem gospodarstvu tako dobro, da ne taji, da se naslanjajo naši argumenti na gospodarske skušnje mnogoletne strokovne delavnosti, katere se vrh tega zlagajo s sodbo bistroumne političke ekonomije, katero zastopata Friderik List in Henry Carey.

Vidi se, da zmatra pisatelj te kritike političko oportuniteto za tehtnejši razlog, nego stvarno gospodarsko stališče, s katerega smo sodili mi; skoraj nepotrebno pa se nam zdi naglašati posebe, da pisci v ponosni zavesti svojega prepričanja in kot pristni patrijotični državljani nismo imeli dru-

gega smotra pred očmi, nego naš skupni državni blagor

Tudi mi nečemo polemizovati, v dolžnost si pa štejem — da bi se naše molčanje ne tolmačilo kot priznanje — odgovoriti na kratko, prepustivši razsodbo nepristranskim, a interesovanim čitateljem.

Da so se severočeski in moravski državni poslanci kot zastopniki najvažnejših izdelovališč tekstilne naše obrti izrekli za v govoru stoječe trgovinske pogodbe in zanje celo ministru izrekli zahvalo, k temu vodili so jih gotovo oni isti razlogi, kateri so prouzročili, da so se zastopniki naših vinskih okrajev odločili glasovati za in ne proti tem pogodbam.

Jeli pa to bilo dobro? Nikakor ne! Ti gospodje poslanci naj le uprašajo svoje volilce, ti gotovo ne bodo pritrdili gospodarskemu nazoru svojih zastopnikov.

Tudi zastopniki tekstilno-obrtnih okrajev imajo razlogov dovolj plašiti se sodbe producentov te obrtnosti, in sicer v prvi vrsti sodbe tvrdk: Anton Liebig & C. v Zwarovu, F. Schmitt v Česki Ajhi, Praško-Smihovske tovarne za katun v Pragi, Adolf Löw in sin v Brnu, še bolj pa se jim je plašiti sodbe manjših producentov, akopram se bodo sklicevali na gospoda Frana Leitenbergerja v Kosmanosu, — ki ima prav s svojega stališča.

Veliki in bogati tovarnar zamore baš zato, ker je močan in bogat, delati konkurenco naprednemu inozemstvu, ker so mu na razpolaganje tista jačja produkcijska sredstva, kakor inozemcu. To pa ne velja za malega producenta, kateri deluje z malim kapitalom, slabimi stroji, malo izurjenimi delavci in pri visoki stanarini že itak težko izhaja. Ako izgubi le-ta dosedanje gospodarsko zaščito, pnehala bode sploh samostalnost njegovega podjetja in prisiljen bode postati boren od skromne mezde živeč delavec. Zadnjih deset let oglasilo se je več sto samostojnih podjetnikov kateri plačujejo državi več davkov, kakor posamni velikani à la Leitenberger, katere bi bilo torej podpirati ne pa uničevati.

Po naši sodbi bilo bi državi podpirati zlasti malih in slabih podjetnikov delovanje, ne pa velikane in bogataše.

Umevno je, da se tudi teh zadnjih ne barmimo in da želimo, naj bi živel v vsaki ulici kak milijonar. Potem bi se vrnili v domače blagajnice po vsem svetu, na Angleškem, Francoskem, v Belgiji in na Nemškem raztreseni državni vrednostni papirji in zacementirali bi se iz tega brezdomovinstva nastala, vedno krvaveča rana naših trgovinskih razmer in uresničili bi se toli želno pričakovana regulacija državne valute, da ne upoštevamo velike koristi, katere bi nastale vsled tega našim obrtnikom.

Po prirodnih zakonih nastane iz malega vse, kar je veliko, in zato je domačo, napredujočo in z velikimi težavami borečo se obrtnost podpirati in negovati z največjo paznostjo in blagor tisti deželi, kjer je zasejano seme takemu novemu življenju. Ne glede na to, da pravzame takova obrtnost velik del davčnih bremen, ima od nje dobička tudi konsument, kajti delujoč z najednostavnejšim aparatom, prodaja sčasoma kupovalcu blago ceneje nego veliki podjetniki, katere v znižanje cen prisili zgolj konkurenca nižjih producentov. Pridobivajoč vse bolj in bolj terena, širi in povzdiguje se mala ta obrtnost, postane tovarniška in svetovna in voditelji držav gledajo nanjo z upravičenim ponosom.

Tudi na Kranjskem je nekaj te male obrtnosti — izdelujejo se slamniki, glavniki, čipke, krtače; lesna obrt in čevljarstvo je cvetoče — in kar se dostaje cene, ne more konkurirati z njo nobena tovarna, ako tudi izdeluje lepše blago.

Usoda bila bi nam milostna, da nam omogoči povrniti se za 100 let na naš svet, da vidimo, kaj se je v tem času zgodilo z našo obrtnostjo.

To isto, kar nas uči domača obrt, vidimo tudi pri češki tekstilni obrtnosti in pri drugih avstrijskih obrtnostih, začetek je povsod majhen in iz majhnega se razvije veliko.

Mi se ne nautušujemo ni za absolutne zaščitne carine niti za absolutno svobodno trgovino. Za prvo smo že odrasli, za drugo še nismo zreli dovolj. Uneti pa smo zato, da se poprimemo tega ali onega sistema kakor slučaj nanese in kakor to zahtevajo državni interesi. Primerno zaščitno carino pa zahtevamo ondu, kjer smo se prepričali po temeljitem preiskovanju, da bi bila v nasprotnem slučaju ta ali ona vrsta naše obrtnosti zavisna v svojem

LISTEK.

Neprostopoljni ubijalec.

Povest. Spisal V. G. Korolenko; poslovenil Z. Dokler.

(Dalje.)

— Dobro — rekel je voznik, kot da bi se bil zjednil z gospodarjem. Dobil boš konje. Takoj grem na postajo, ne daleč od tukaj.

— Ali se ne morejo bliže dobiti? Pomisli, dolgo bode . . .

— Ne bode dolgo — odvrnil je voznik, a gospodar je pridodal jezno:

— Kaj si tako nestrpen? Veš-li, da pregovor pravi: „Skoro, da ne sporo“ (kmalu, a ne koristno). Veš-li? . . .

Voznik se je začel oblačiti za zapahom. Gospodar mu je nadalje to in ono pravil s svojim debelim, starim ljudem lastnim glasom.

— No, dečko, sem zaslišal gospodarja že zunaj vrat, povej to „ubijalcu“, naj se požuri. Saj vidiš, da že komaj čaka.

V tem trenutku se je začul na dvoru topot tekočih konj.

Poslednja beseda starčeva mi je pregnala zaspalec. Sedel sem proti ognju in sem se zamislil. Temna noč, neznan kraj, neznan ljudje, ne povsem umevne besede, in končno ta čudna beseda. — — — Moji živci so bili razdraženi.

Čez uro sem začul pod oknom zvonec voznikov. „Trojka“ se je ustavila pri hiši. Umiril sem se in stopil na prag.

Nebo se je precej razjasnilo. Oblaki so hitro bežali, le tu in tam so se še zbrali za nekoliko časa. Dež je prenehal. Samo zdaj pa zdaj je še pala kaka kaplja, kot da bi se bila izmuznila bežečim oblakom. Tajga je šumela. Vzdignil se je vzhodni veter.

Gospodar me je spremil s svetilnico v roki. Vled tega sem mogel spoznati svojega voznika. Bil je mušik ogromne postave, krepak, širokopleč, cel gigant. Njegov obraz je bil nekako pokojno temen s tem izrazom, ki tlači navadno zastarel silni čut ali davno zasnule neprijetne misli. Gledal je narvanost in temno.

Da resnico povem, se je v meni vzbudila želja, opustiti vožnjo in prenočiti v topli sobi „molokana“, a to le za trenotek. Potipal sem samokres in sedel

v voz. Voznik je spustil zaveso in se ne ravno hitro vsedel na kozla.

— No, čuješ, „ubijalec“ — rekel je starček, pazi, dečko, na oba. Sam veš . . .

— Vem, odgovoril je voznik in konji so zdirjali v temno, deževno noč.

Dva, trikrat se je še prikazala luč v raztresenih bajtah. Tu in tam pred črnim gozdom se je vil v mokrem zraku dim, iskre so švigale in ugašale, kot da bi se tajale v mraku. Od tu je zadnje znamenje življenja zginilo. Okrog je bila črna „tajga“, da, temna noč.

Konji so mirno dirjali in me peljali proti usodepolnemu logu, toda do tja je še bilo šest vrst, in jaz sem še lahko dobro premislil svoj položaj. Kakor se to često zgodi v trenutku vzbujenja, se mi je ta zdaj kazal jasno. Spomnivši se sumnih postav „baklanov“, tainstvenega kupca, njih spremljevalca, zatem čudne vstrajnosti, s katero so mi oni sledili, sem prišel do zaključka, da me v logu čaka kakšen si že bodi dogodek. Uloga, koju bi imel igrati pri tem moj mrki voznik, mi je bila neznana.

Vse se je moralo kmalu razjasniti. Na nekoliko razsvetljenem, no vender še dovolj temnem obkrožju sem že videl obris gorovja. Na njem je

razvoju ali pa celo v nevarnosti za svojo existenco. Ako pa se sklepajo trgovinske pogodbe kar za dobo 12 let, potem ni mogoče upeljati zaščitne carine in zapuščini obrtnosti ne preostane drugega nego izbrati si način pogina.

Da je vsa srednja Evropa samo jedna jednota država z enakimi namerami, tedaj a le tedaj bilo bi umestno takšno izravnanje gospodarskih interesov in takšna trgovinska politika. Inače je pa utopija, zakaj že Ogerska ima druge interese nego mi, druge interese ima tudi Italija, Nemčija itd.

V gospodarskem življenju stojita si nasproti dva faktorja in država ima težko nalogo posredovati med njima ter ju pridobiti za izravnujoč, pošten kompromis, in ta dva faktorja sta: producent in konsument. (Konec prih.)

Državni zbor.

Na Dunaji 14. januarja.

V včerajšnji seji nadaljevala se je obravnavo o trgovinskih pogodbah in bode baje trajala neprenehoma do sobote. Skoro gotovo je, da ostane vse protivenje proti sklepu pogodbe z Italijo brezuspešno in bode vlada dobila večino za vsprejem vseh pogodb, kajti vse zbornice so doslej vsprejele trgovinske zveze — in naša naj bi istega ne storila? Saj so jej mnogo časa pustili, da vidi vrgledno disciplino vseh inih zbornic, ki so je tudi vsprejele. Na večjo korist, ki jo imajo vse one države, katerih zastopi so vsprejeli doslej pogodbe se seveda ne ozira. No, saj bode tudi naša zbornica vsprejela iste pogodbe, akopram se precej glasno rožlja proti njim.

Ob 10¹/₄ uri v jutro otvoril je predsednik Smolka 95. sejo posl. zbornice ter dal prečitati došle peticije. Med njimi uležile so se iz strani slovenskih poslancev protipogodbi z Italijo tri, in sicer:

Imenom kmetijske podružnice Vipavske in nekotnih vipavskih občin uležil je prošnjo za prena redbo nastavka carine na vino v pogodbi z Italijo dr. Ferjančič; imenom občin Rojan, Kopriva, Dutovlje, Tomaj, Skopo in Tržaškega gospodarskega društva isto Nabergoj, in imenom občin Omišelj, Žminj, Baška, Tirjan, Veprinac, Vrtnik in gospodarskega društva Opatija pa Spinčič.

Po prehodu na dnevni red nadaljevalo se je razpravljanje o trgovinskih pogodbah.

Prvi govornik proti posl. Dipauli imenuje sklep trgovinske pogodbe z Italijo gospodarsko katastrofo. Pogodbi z Nemčijo se nikakor ne ustavlja, akopram nam tudi ni nikakor posebno ugodna in živinsko kupčijo z vzhodom skoro naravnost izključuje. O italijanski pogodbi pa meni, da bi ne dobila večine, ako bi ne bila Italija član trojne zveze. Seveda vlada je to vedela in je radi tega pogodbo z Italijo kar priklopila oni z Nemčijo. V trgovsko-političnem in do cela stvarnem oziru mora se protiviti zvezi z Italijo na pročitani podlagi, ki bode vinorejce vedno vznemirjala in do cela onesrečila. Nasprotne izjave je primoran vsekakor zavračati. Tudi naša tekstilna obrt bode trpela. Če že poročevalec večine sam priznava, da je carina na vino popolnem neopravičena žrtva sama po sebi, pač

o vrhu šumela hosta, vzdol, v temi je šumljala rečica. Na jednom mestu je kvišku molela velika črna skala. Bil je to „Čortov palec“ (hudičeva skala). Pot se je vil nad reko, proti goram. V „Čortovem palcu“ se je oddaljil od hrbitišča gorovja in prikazala se je mala vasica. To je bilo nevarno mesto, proslavljeno z mnogimi čini vitezov „sibirskih noči.“ Ozek, kamenit pot ni dopuščal hitre vožnje, a grmovje je do poslednjega trenutka zakrivalo napad. Prišli smo v nižino. „Čortov palec“ se je vzdigoval nad nami, vedno bolj kvišku rastoč. Oblaki so drveli nad njim, in videlo se je, kakor da bi se zadevali ob njegov vrh.

Konji so šli počasi. Desni je pazno tolkel s kopiti, verno motreč pot. Vaje so visele proti globini in so neprijetno škripale. Voznik jih je pomiroziral in njegovi obodritelni klici so odmevali v zraku.

Kar so se konji ustavili. Voznik je mirno obsedel. Jaz sem vstal. Na potu med temnim grmovjem se je nekaj črnega videlo in gibalo. Grmovje se je majalo.

Voznik je takoj ustavil konje. Mi smo ušli napadu od strani. Tudi sedaj je bil položaj še resen. Nazaj se vrniti je bilo nemogoče. Hotel sem že ustreliti na srečo, ali hitro sem to opustil.

(Dalje prih.)

mnenje manjšine ni neopravičeno. Vsprejetje te točke pogodbe pomeni za nas velikansko žrtev, kajti vno gradbi laški niso toli oslabei in tudi ne bodo kakor izvaja poslanec Šuklje.

Naslednji govornik Gasser meni, da se je treba postaviti na mesto obče-državno in ne zastopati samo svoje volilce in to sosebno v toliko važni zadevi, kot je sedanja obravnavo. V nadaljnjem govoru dokazuje od Amerike pretečo nevarnost in zaključuje svoj govor, da bode glasoval za predloge, izimši onega z Italijo.

Mladočeh Adamek ugovarja trgovinski trojni zvezi, ki dokazuje le onemoglost trgovinske politike naše države. Sedanja zveza pomeni napoved boja z vsemi namorskimi velesilami, a ne daje nikakih garancij za stalnost ugodnih razmer. Silno slabo bodo nove pogodbe uplivala na našo trgovino v orijentu, kajti Nemčija preplavila bode s svojimi pridelki orijent in mi se jej umaknemo. Avstrija postane s časom i trgovinsko odvisna od Nemčije, ako se tako nadaljuje: češki narod pa ne bode dopustil nikdar, da bi bil češki kralj, nemškega cesarstva vazal.

Posl. Gompertz skuša nasproti Kramarju dokazati, da je le železni trgovinske zveze sosebno z Nemčijo in trdi, da so omenjenega govornika pač vodili politični motivi, da se je izrekel proti zvezi. On misli, da bode za najširše kroge prebivalstva nove pogodbe neprecenljiv blagodar.

Tovariš Dipaulijev grof Terlagio se strinja popolnem z Dipaulija govorom in trdi, da bode uvoz iz Italije od leta do leta rastel in uničil domačo vinotrtstvo, ker bodo laška vina cenejša od domačih. Koncem govora stavi v svojem in svojih tovarišev imenu resolucijo naj vlada dožene revizijo carinskega nastavka na vino v pogodbi z Italijo. Resolucija se vsprejme.

Jedini posl. Coronini Fran izjavi se izmed poslancev jugoavstrijskih dežel brez vsakega pridržka za izvedenje pogodbe z Italijo. Vender pa stavi dve resoluciji, v katerih prvi želi naj vlada dožene v sporazumu z laško vlado, da se dovoli i našim vinom vse, kar se laškim, v drugi pa zahteva, da naša vlada vinotrtstvo naše po moči podpira.

Govornik izjavi tudi svoje mnenje, da bode nova pogodba z Italijo na goriško vinorejstvo prav dobro uplivala, ker bodo Goričani baje svojo vino za dobro ceno prodajali na Furlanskem.

Seja se na to ob 4¹/₂ uri popoldne zaključila.

V 94. seji uležil je mesta Ljubljanskega poslanec Kušar predlog nujnosti, da se dovoli državnim uradnikom od 11. do 8. čina draginska doklada.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. januarja.

Deželni zbori.

Govorilo se je, da bodo sklicani deželni zbori na 5. februarja. To pa še ni gotovo, vlada bi to rada zopet odložila do meseca aprila in sicer za to, da bi državni zbor rešil predloge glede Dunaja. Nam so naše deželne razmere bolj važne nego Dunajske in zato bi bilo pač umestno, da deželni odbor tirja izvršitev ustavnih pravic. Vlada ustregla bode glede deželnih zborov samo Poljakom in sklicala gališki deželni zbor začetkom meseca februarja in sicer za teden dni, dočim bi zasedanje državnega zbora trajalo neprestano do Velike noči. Kakor rečeno, namerava vlada vse to le zategadel, da bi se rešile Dunajske zadeve. Izza kulis se čuje, da se deželni zbori sedaj zato še ne bodo sklicali, da bi komisija za razdelitev čeških sodnih okrajev pripravila kaj več materiala za češki deželni zbor. Kolika skrb preslavne naše vlade za nežne želje nemških liberalcev!

Klub konservativcev.

Zahtevanje kluba konservativcev, da bodi med njim in vlado v bodoče ožja dotika nego doslej, našlo je milost pri grofu Taaffeu. O garancijah, katero so se še pred kratkim tako slovesno tirjali, ni več govora. Klub dosegl je to, da bode grof Falkenhayn, poljedelski minister, stopil s Hohentwartovim klubom v ožjo dotiko. Celo „Grazer Volksblatt“ ni zadovoljen s tem, kar zove vlada koncesijo in pravi, da je med člani konservativnega kluba občno mnenje, da je „doba za gverjenje potekla in da je prišla doba za delovanje“. Mi se le čudimo, da se dadó jugoslovanski poslanci tako bagatelizirati. Sicer pa je „Agramer Tagblatt“ predvčeršnjim prinesel v tem oziru izvrsten članek, na katerega opozarjamo čitatelje.

Madjarske volitve.

Ministerskemu predsedniku grofu Szaparyju predstavila se je tni deputacija mesta Temesvara ter mu poudila mandat za državni zbor. Szapary

vsprejel je ponudbo in naglašal, da je glavna točka vladnega programa ohranitev pogodbe iz l. 1867, prva naloga pa da mu je materijelni napredek dežele. Mesto Veliki Varadin ponudilo je mandat Tiszi Kalmanu, kateri je ponudbo vsprejel in obljubil delovati v tem istem zmišlu, kakor doslej. Minister pravosodja Szilagy kandiduje v Požunu in je tudi njegova volitev gotova. Drugim ministrom se pa ne bode tako dobro godilo, zakaj opozicija dela uprav strahovito brezozirno in energično.

Vnanje države.

Srbske razmere.

V Beligradskih diplomatskih krogih se govori, da je zahtevala bolgarska vlada po svojem diplomatskem zastopniku, naj se strogo nadzoruje in kar najbolj mogoče ovira agitatorično delovanje v Srbiji živečih bolgarskih emigrantov, zajedno pa tudi zahtevala, da se izroči v Belem gradu živeči emigrant Rizov bolgarskim oblastvom. Vlada še ni dala nikakega odgovora. — Naprednjaški „Videlo“ očita vladi, da je podkopala po intencijah radikalcev dobro razmerje med Srbijo in Avstro-Ogersko, da pa v zvezi temu Srbija za slučaj resnih komplikacij ne more računati na Rusijo.

Poznanjski nadškof.

Novoimenovani nadškof Poznanjski pl. Stab-levski storil je predvčeršnjim slovesno obljubo. Nadškof ogovoril je cesarja s primernim, vseskozi lojalnim nagovorom na katerega je nemški cesar odgovoril prav rezko, opominši, da je nadškof dolžan v prvi vrsti pokornost vladarju. Nemški liberalci so seveda jako nezadovoljni, da je prišel na to odlično mesto Poljak in njih glasila trdijo, da je imenovanje Stab-levskega znak napredujočega poljačevanja pruske provincije, ki je ne samo politično nego tudi stratično važna. V Berlinu se govori, da bode v kratkem drug Poljak, pl. Koscielski, imenovan pred-sednikom Poznanjskim.

Vojvoda de Clarence

najstarejši sin princa wališkega in presumptivni prestolonaslednik angleški umrl je včeraj v Sandringhamu, še le 28 let star, za plućnico. Pred kratkim šele zaročil se je bil s princesinjo May de Teck. Mladi princ je bil med narodom jako priljubljen in popularen. Princ wališki ima drugega sina Georgca, kateri je dosti trdnjega zdravja a ni tako popularen, kakor pokojnik. Vojvoda de Clarence vrgel se je bil po svoji materi, rojeni danski princesinji, dočim je princ George razsipen in lahkoživen, kakor oče njegov.

Dopisi.

Iz Vojskega 9. januarja. [Izv. dop.] Ko se je bližalo novo leto, napenjali so gospodje iz klerikalnega tabora vse svoje žile, da bi od jedne strani agitovali za liste svoje stranke, od druge pa hujskali proti naprednim. Take agitacije gromle so na Vojskem že trikrat, a žalibože — s prižnice. Ko se je bobnalo že parkrat za naročbo na „Domoljuba“ z znanimi obrabljenimi frazami, smo se molčali, češ, odpustimo jim, saj ne vedo, kaj delajo: ko se je začelo pa z omenjenega mesta hujskati proti „Rodoljubu“, predstavljati ga ljudem kot kri-pijočo hijeno, brezversk list, kateri blati škofo, duhovnike in vero, — tu ne moremo več molčati, temveč treba je zagovarjati resnico, treba se je braniti proti lažnjivim napadom. — 26. in 27. decembra posvetil je tukajšnji č. g. vikar propovedi „Rodoljubu“. Govoril je na istotak način, kakor oni, kateri zagovarja stvar, o kateri ni prepričan: napadal je osebe, obrekoval in sumničil brez vsakega dokaza. Č. g. vikar misli, da smo mi zadovoljni s takim besedičenjem. O, nikakor! Zahtevamo marveč, da naj pride na prižnico ne s podlim sumničenjem, ampak s konkretnimi dokazi: kdaj, kako in zakaj je „Rodoljub“ nasprotnik vere (!), škofov in duhovnikov? Ako tega ne dokaže, imenujemo ga priprostega obrekovalca, kateremu pač nič ni za stvar, ampak le za osebnost, ker bi se rad maščeval nad neljubo mu osebo. Da, tako je! Gospoda, oznanjujoča „ljubezen“, ravna se pač prerada po Goriškem evangelistu, ki pravi I 482: „Dovoljeno je javno smešiti neprijatelja prav, sramotiti njegovo ime i priimek. Da, in posluževati se smemo k temu... vseh umetelnosti in sredstev.“ A naše ljudstvo vé, da so taki nauki krivi; ljudstvo se ne zadovolji s sumničenjem, temveč imeti hoče dokazov. Imeti hoče uzrok, zakaj bi se ne smelo naročiti na „Rodoljuba“, zakaj bi moralo še naročene nazaj pošiljati, z opombo, „se ne sprejema“, zakaj bi moralo prejeti v ogenj metati; zakaj bi se pa nasprotno moralo naročati na „Domoljuba“, kakor so se morali oni občinski možje, kateri stojé pod Vašim in Vaših organov uplivom?! Na to bode pa težko pravega odgovora, kakor ga ni na ono zagonetko, da ste jim dali častno besedo pri prvotnih volitvah voliti dr. Ferjančiča, volili pa Nemca

Windischgrätz (Drugi volilni mož je bil gotovo le zaslepljen). Ker se bojite, da bi moglo naše ljudstvo priti na sled takim možem, katerim pravimo navadno „figa-možje“ (oprostite izrazu), — zato agitujete proti „Rodoljubu“, posluhujoč se pri tem ne preveč častne pomoči — žensk. Res, da naše ljudstvo ni še dospelo visoke; a tako zabito vendar ni, kakor si ga želite in predstavlja. Ono je podobno žerjavici pod pepelom: lehek vetrič, — in ogenj je v strehi! Tudi ljudstvo razume, kaj je prav, kaj napako; kaj mora jednemu zameriti in šteti v greh, a drugemu oprostiti; kaj pristuje (ali se vsaj oprost) vaškemu fantu, kaj pa ne komu drugemu? In tu, č. g. vikar, zadenemo ob uprašanje: kdo daje slabe vzglede, kdo pohujšuje? . . . Nočemo tega javno razpravljati, ker je preveč opolzlo, dasi bi se prav za prav moralo po besedah sv. Tomaža: „propter aliquod bonum necessarium.“ Toda, kdor je v bližini tu mišljenih razmer, za tega je stvar važna, a tudi jasna. Navedemo le še besede apostola, ki pravi: „Vojak Kristov se ne sme zapletati v posvetne reči“ in upamo, da ta migljaj ne ostane brez uspeha, naši sv. veri v korist. Ako pa hočete, č. g. vikar, še drugih razjasnil, damo jih radovoljno. — A glede na vedenje i v drugih priložnostih svetujemo, da se v verskih vedah nekoliko bolje poučite. Sosebno bi pa svetovali, da pazno prečitaste in si za bodočnost zapomnite, kaj so določili za vedenje čč. duhovnikov prov. kon. Bitur. l. 1850., Armak. l. 1854. in IV v Kveb. l. 1868. Potem razvidite kmalu, da se niste ravnali po določbah cerkvenih zborov, kakor tudi ne po besedah sv. apostola Jakoba, ki pravi: „Ako kdo more storiti dobro, a ga ne stori, se mu bo to štelo v greh“. . . . Žal, da moramo lajki spominjati Vas na take verske resnice! Nam je v resnici žal, Vas bi pa moralo to peči. A ker Vas peče, nas hočete očrniti pri ljudstvu s tem, da nas sumničite kot nasprotnike vere, škofov in duhovnikov! Toda to je laž, obrekovanje! Proti njim nismo bili in ne bomo nikdar! Vedi pa ves svet, da vera je nam „rodoljubom“ sveta, da se zanjo potezamo, kjer je v nevarnosti, da pa povemo vsakemu očitno v zobe grenko resnico, ako hoče pod verskim plaščem uganjati različne burke, obrekovati, kratiti čast in poštenje, nasprotovati narodnemu razvoju itd. Tako smo delali do zdaj, tako hočemo delati tudi v bodoče v čast pravici in resnici, v prospeh svojega zatiranega naroda. Vi nas pa obrekujte, hujskajte prijatelje proti nam, nagovarjajte jih, da naj sežgejo „Rodoljuba“, posluhuje se pri agitaciji tudi ženak, — svaka sila do vremena! — saj verjel Vam ne bode drugi, nego tisti, kateri nas ne pozna, ali pa razsodbe zmožen ni! Ustrahovali bodete morda tudi koga, ki je pod Vašim uplivom, ki Vam noče ugovarjati zaradi ljubega miru, držeč se znanega pregovora, — a zapomnite si: še je na Vojskem mož, ki radi trpé preganjanje zaradi pravice in resnice.

B.

Iz Idrije 10. januarja.*) [Izv. dopis.] Že mesec dnij je preteklo, kar je govoril državni poslanec g. dr. Ferjančič v državnem zboru na Dunaji o žalostnih razmerah idrijskih delavcev, pa se še ni poglelo veliko veselje, ki je nastalo mej rudarji, čuvšimi, da se je vendar našel mož, ki ima srce tudi za nas uboge rudarje, ki smo tako potrebni zboljšanja našega revnega stanja. Zmiraj čulo se je mej rudarji tugovanje in zdihovanje, kam se hočemo obrniti, kje pomoči iskati? Današnji čas je čas socializma, povsod se potezajo delavci za zvišanje plače, za osemurni delavni čas i. t. d. Pri nas godila se je v tem oziru velika krivica. Znao je vsakateremu komur je znan naš rudnik, da stane ubozege rudarja mnogo napora in truda, delati 8 ur v globokem rudniku, polnem žveplenega sopara. Koliko pa zasluži rudar v osmih urah v jami, razvidi se iz govora g. dr. Ferjančiča, kateri je navel mnogo slučajev pod normalno plačo plačanih rudarjev. Žalostno ali resnično! Da skromno in pošteno preživi sebe in svojo mnogokrat preveliko družino, mora si rudar pomagati s tem, da gre po svojem prihodu iz jame zopet na drugo delo, ter na ta način dela na dan 12 oziroma 13 ur, kar je pa gotovo jako škodljivo zdravju rudarja, že tako utrujenega vsled osemurnega težavnega dela v jami. To pa je tudi naravnost nasproti postavi z dne 21. junija 1882 po kateri postavi je določeno na dan k večjemu deseturno delo.

Dobra misel prišla nam je ubogim rudarjem v glavo, obrniti se do naših gg. državnih poslancev,

*) Zaradi pomankanja prostora zakasnjeno. Ured.

naj oni posredujejo na višjem mestu za zboljšanje našega gmotnega stanja. Vsa stvar izročena je bila v roke vrlega g. dr. Ferjančiča, ki je svojo nalogo tudi častno izvršil ter razkril in z neovrgljivimi dokazi podprl svoje trditve o žalostno stanje Idrijskih delavcev.

Rudarji se strinjamo popolnoma z resolucijo, katero je predlagal dr. Ferjančič v državnem zboru in katero je „Slovenski Narod“ že priobčil; želimo le, da bi imela kaj uspeha, ker skrajni čas je tudi, da se nam zboljšajo itak premajhne plače. Hvaležni smemo biti rudarji g. dr. Ferjančiču in vsem drugim gospodom, kateri so k temu kaj pripomogli, da se je o naši stvari na višjem mestu razpravljalo.

Znana je tudi velika dobrotljivost njega ekscelencije poljedelskega ministra g. grofa Falkenhayna, kateri bode gotovo uslišal našo prošnjo, ter nam zboljšal delavske plače, za kar mu bomo vsi delavci pri rudniku vedno iz srca hvaležni.

Idrijski rudarji.

Domače stvari.

— (Umrli je) danes zjutraj tukajšnji bišni posestnik in marelar g. Josip Bartl. Pokojni bil je vedno zvet priatač narodne stranke in je tudi obitelj njegova se odlikovala po narodnem mišljenju. Naj v miru počiva!

— (Deželno šolsko nadzorstvo na Kranjskem) bode se — kakor znano — razdelilo tako, da dosedanjemu šolskemu nadzorniku g. Šumanu ostanejo le srednje šole kranjske, za ljudske šole pa se bode imenoval nov šolski nadzornik. V dotičnem terna-predlogu je na prvem mestu imenovan g. profesor Levec, katerega zaslužno literarno delovanje je te dni priznal pohvalno deželni šolski svet.

— (Ustanovitev šeste lekarne dovoljena.) Kakor znano, potezal se je mestni zbor vsled splošne želje prebivalstva Poljanskega in Šentpeterskega predmestja že več leti za to, da bi se dovolila ustanovitev šeste lekarne v Ljubljani. Referent deželne vlade, dr. Fritz Keesbacher, ima v zdravstvenih razmerah svoje posebne, ne ravno srečne nazore. Pokazal je to najsijajnejše takrat, ko je z nekim fermanom hotel mestni občini ukazati, naj tako rekoč kar čez noč zazida vse kanale. Pokazal je to pa tudi gledé ustanovitve šeste lekarne, kajti, dasi je potreba njena splošno priznana in dasi so vse sedanje lekarne jako oddaljene od Poljan in spodnjega Šentpeterskega predmestja, vedel je vendar zavirati podelitev koncesije. Sreča za Ljubljano je, da ima gospod deželni predsednik baron Winkler več srca za njo in da se mu zboljšanje zdravstvenih razmer zdi važnejše, kot gospodu referentu o zdravstvenih zadevah. Tej okoliščini je pripisati, da se je konečno dovolila ustanovitev šeste lekarne, kar je c. kr. deželno predsedstvo naznanilo danes mestnemu magistratu z dostavkom, da se natečaj lahko takoj razpiše. Prebivalstvo Poljan in Šentpeterskega predmestja bode gospodu deželnemu predsedniku gotovo hvalo vedelo na tem njegovem ukrepu.

— (Iz kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“.) Predpustna veselica kluba slovenskih biciklistov bode dne 13. februarja. Delajo se že vsestranske priprave. Program bode zelo različen in zanimiv. Nežnemu spolu bodi na uho povedano, da se bode po izvršenem programu častila tudi boginja Terpsihora, kar bode gotovo zanimalo krasne Slovenke. — Klub slovenskih biciklistov pozdravil je sinoči v prijateljskem krogu svojega zaslužnega člana gospoda A. Pintarja, trgovca iz Kamnika. Z nagovori vratile so se naudušene napitnice in slovensko petje.

— (II. tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 3. do 9. januarja 1892 kaže, da je bilo novorojencev 22 (= 37.3 ‰), umrlih 35 oseb (= 60.3 ‰), mej njimi 11 za ošpicami, 1 za tifuzom (legarjem), 1 za vrtico (davico), 5 za jetiko, 1 za plućnico, 16 za različnimi boleznimi, 1 vsled umora. Mej umrlimi je 5 tujcev (= 14.3 ‰), iz zavodov 9 (= 25.6 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli za ošpicami 67, za škrlatnico 3, za vrtico 2, za hripo 23.

— („Dolenjski Sokol“) sklenil je pri letošnjem občnem zboru, da opusti dosedanje društveno pokrivalo in si omisli čepice. Ker je tudi „Ljubljanski Sokol“ principijelno se izrekel za to, da se o tem uprašanje poizve mnenje ostalih slovenskih telovadnih društev, da se v tem oziru doseže enakost, bode trebe zasllišati, kako sodijo o tem ostala društva.

— (Narodna čitalnica v Kranji) priredi tekom letošnjega predpusta dva zabavna večera, in sicer dne 24. januarja „mali ples“, dne 28. februarja pa „maskarado“. Vrh tega prepustili so se čitalnični prostori za prireditev veselice tudi gasilnemu društvu. Vse natančneje naznanil bode odbor po svoječasnih vabilih.

— (Postojinsko prostovoljno gasilno društvo) ima v nedeljo dne 17. t. m. ob 1. uri popoldne v Postojinski občinski pisarni svoj redni letni občni zbor. Po nagovoru predsednika je na dnevnem redu pregledovanje letnih računov in razne društvene zadeve.

— (Iz Št. Petra) na Notranjskem se nam piše: Tukajšnje županstvo je glede velike bede pogorelcov v Rakitniku razposlalo v občini okrožnico za pogorelce v Rakitniku ter nabralo 51 gld., katera vsota se je slavnemu c. kr. okr. glavarstvu poslala v razdelitev mej pogorelce. Darovali so: J. Špilar 5 gld., Fr. Geržina 5 gld., M. Penko 4 gld., Fr. Torkar 4 gld., A. Kozlevčar 2 gld., V. Zalaznik 1 gld., M. Kalan 1 gld., A. Rebec 1 gld., Fr. Soršek 1 gld., A. Lavrenčič 1 gld., J. Korošec 1 gld., M. Fatur 1 gld., J. Čelhor 1 gld., Fr. Penko 1 gld., Fr. Perenič 1 gld., Fr. Česnik 1 gld., L. Česnik 1 gld., J. Penko 1 gld., J. Dekleva 1 gld., J. Bole 1 gld., J. Penko 1 gld., J. Dekleva 1 gld., A. Ribarič 1 gld., N. N. 1 gld., N. N. 1 gld., J. Požar 50 kr., Fr. Šabec 50 kr., Fr. Požar 50 kr., J. Šabec 50 kr., Franken 50 kr., Wilček 50 kr., Kraus 50 kr., J. Smerdel 50 kr., T. Knafelc 50 kr., J. Medica 50 kr., Fr. Žele 50 kr., J. Čeligaj 50 kr., Št. Rotar 50 kr., A. Vodopivec 50 kr., P. Žele 50 kr., L. Kristan 50 kr., J. Delak 40 kr., Marič 40 kr., N. N. 30 kr., J. Buchberger 30 kr., J. Kovačič 30 kr., J. Čeligaj 30 kr., G. Vidrih 30 kr., Fr. Smerdel 30 kr., Draksler 20 kr. Naj bi ta vzgled posnemale tudi druge občine ter tako priteklo na pomoč bednim pogorelcem.

— („Društvo za podporo rokodelcev“ v Ajdovščini) priredi ples v nedeljo, dne 17. t. m. v dobrovoljno odstopljenih prostorih društva „Edinost“. Igra Goriški septet. Začetek ob 7½ uri zvečer. Ustopnina 60 kr. Čisti dohodek namenjen v prid društva rokodelcev, darovi se hvaležno vsprejmejo.

— („Popotnik“) glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, ima v svoji 1. letošnji številki nastopno vsebino: 1. Za novo leto! (Fr. G.) — 2. O koncentraciji pouka v ljudski šoli. (I.) (H. Schreiner.) — 3. Zoriti je treba. (II.) (L. Lavtar.) — 4. Slostvo. (Ocena.) — 5. Doneski k zgodovini naših šol. (VI.) (Iv. Strelec.) — 6. Ljudsko šolstvo v Avstriji v šolskem letu 1888—89. — 7. Listek. (Pisma iz Sibirije.) (XIII.) (Sib.) Listi s Kranjske. (I.) (Bruno Trdnostal.) — 8. Društveni vestnik. — 9. Dopisi in druge vesti. — Raznosterosti. — Listnica. — 10. Vabilo k naročbi. — 11. Natečaji.

— (Nesreča.) Na Mariborskem kolodvoru povozil je v torek prazen stroj necega ključarja, ki je opravljal delo pri vagonu. Odtrgalo mu je obe nogi, da je kmalu potem umrl.

— (Konfiskacija.) „Slovanskega Sveta“ 1. štev. je bila dvakrat zaplenjena, prvič zaradi spisa „Slovansko bogoslužje v Istri“, drugič zaradi 1. uvodnega članka „Zaresnost sedanje dobe“. Ker ni bilo dovoljeno 3. izdanje, pride 2. štev. z veliko prilogo na svetlo namesto 25. že 20. dne januarja.

— (Ustopnice za koncert „Slovenskega pevskega društva v Trstu“) katerega vspored smo prijavili včeraj, se dobivajo v „Slovanski čitalnici“ (ulice S. Francesco 2), v kavarni „Commercio“ in „Tedesco“, pri gosp. A. Žitku (Corsia Stadion), pri gosp. A. Kalanu (ulice Caserma 6), v „Delavskem podpornem društvu“ in na večer koncerta pri blagajni. Ustopnina za osebo 40 kr. Sedeži I. reda 60 kr., II. reda 40 kr., III. reda 20 kr.

— (V šali ustrelil) je v Trstu 14letni specerijski učenec svojega gospodarja. Pomeril je v šali nanj z revolverjem, ki se je sprožil in gospodar zgrudil se je v prsi zadet mrtev na tla. Učenca so zaprli.

— (Nesreča na morji.) Iz Opatije se poroča, da se je ponesrečil neki ribič iz Chioggie mej Opatijo in Lovrano. Vihar prevrnil je mali čoln na jadra, v katerem sta lovila oče in sin. Oče je utonil, sina pa je parobrod „Ika“ našel še živega na prevrnjeni ladji, katero je vihar 16 ur gonil po morji. Ladjo in rešenega sina odvedel je parobrod v Lovrano. O očetu pa ni nobenega sledu.

— (Slovensko akad. društvo „Slovenija“) priredi dne 8. februarja t. l. v dvorani „Goldenes Kreuz“ Bleiweisovo slavnost, in sicer koncert s plesom. Natančni program priobčimo v kratkem. Slavnost sama, ki bo na čast nepozabnemu voditelju slovenskega naroda, bode gotovo vredna vrstnica slavnostim, katere je prirejala „Slovenija“ v prošlih letih in ki so si pridobile dobro ime in veljavo mej slovanskim Dunajskim občinstvom. Čisti dohodek namenjen je sl. „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce“ in društvenim namenom in gledé na ta dobrohotni namen prostovoljne doneske z zahvalnostjo vsprejema odbor akad. društva „Slovenija“, VIII., Wickenburggasse 12.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. januarja. Generalni inšpektor konjištva Gemmingen umrl vsled hripe.

Dunaj 15. januarja. Iz Belega grada se brzojavlja v „N. Fr. Presse“: Bolgarska vlada prosila je države trojne zveze za pomoč glede bolgarskih reklamacij o izročitvi Rizova. Avstrijski veleposlanik Thömel bral noto Kalnokyjevo, katera izjavlja srbsko vlado odgovorno za eventualne korake Bolgarije. Jednako se je zgodilo od strani Italije. O Nemčiji dozdaj ničesar znano. Srbija odklonila je reklamacije. Privatna poročila ne vedo, je li vest istinita.

London 14. januarja. Kardinal Maning, nadškof Westminsterški in primas katoliške cerkve na Angleškem, umrl danes v 84. letu svoje starosti.

Kairo 14. januarja. Khedive Abbas paša pričakuje se jutri. Muktar paša zbolel na hripi in se ne more udeležiti vsprejema khediva v Aleksandriji.

Razne vesti.

* (Vesuv) začel je zopet bljuvati lavo, ki se je zlija proti Atrio del cavallo.

* (Velik požar.) Iz Londona se poroča, da so popolnoma zgoreli na obrežji Temze ležeči mlini Seth Taylorski. Uničenih je baje 280.000 vreč ržene moke.

* (Parobrod se potopil.) V Kitajskem morji potopil se je angleški parobrod „Namchow“. Utonilo je 414 oseb.

* (Krvav dvoboj na sablje) vršil se je te dni v Budimpešti mej kapelnikom ljudskega gledališča J. Kontijem in odvetnikom dr. J. Beldyem, ki je v „Pesti Naplo“ jako ostro grajal delovanje kapelnikov. Ker mu ni hotel dati nobenega zadoščenja, pozval ga je Konti na dvoboj. Pozivalec bil je težko ranjen.

* (Nezgode na železnicah.) Pri Mastrichtu skočil je brzovlak Kolonjsko-Amsterdamski iz tira. Trije železničarji so mrtvi, 12 potnikov ranjenih. — Tudi iz Amerike se poroča o železniški nesreči pri Craw Forasville-u pri kateri je bilo več mrtvih in ranjenih. Bili so večinoma člani neke gledališke družbe.

* (Državnega vseučilišča) glavno poslopje v Columbiji v državi Missouri v severni Ameriki je zgorelo 9. t. m. Knjižnica, obsežajoča 4000 knjig je uničena. Škodo cenijo na pol milijona dolarjev. Ogenj je nastal mej nekim znanstvenim predavanjem, vendar so se vsi poslušalci rešili.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja poraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštne povzetji razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (42—1)

— (Prebavno vino) Karla Breymesserja je gotovo najizbornejšo sredstvo proti motitvam v prebavljenju ali zapekam, kajti to vino je ukusno in ne škodi nikdar, kar so v mnogobrojnih dopisih potrdili najodličnejši zdravniki. Steklenica srednje velikosti velja 1 gld., velika steklenica pa 2 gld. 50 kr. — Dobiva se pa pri g. Mr. F. Karlu Breymesserju, dvornemu lekarju v Briksenu na Tirolskem. (1070—8)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

11. januarja: Marija Schwarz, gostija, 70 let, Rožne ulice št. 9, marazem.

13. januarja: Stefanija Vanino, brusilčeva hči, 13 mesecev, Sv. Florijana cesta št. 15, za oslabljenjem. — Andrej Devescovi, delavec, 34 let, Poljanski nasip št. 50, unetica mreže. — Ursula Kališ, gostija, 82 let, Židovska steza št. 4, marasunus.

14. januarja: Karol Frank, umirovljeni uradnik, 56 let, Florjanske ulice št. 38, je naglo umrl. — Ana Menart, delavka, 41 let, Kravja dolina št. 11, tabes dorsalis.

V deželni bolnici:

11. januarja: Marija Kraškovica, gostija, 57 let, marazem. — Fran Koren, ovisi branjevec, 59 let, sušenje mozga.

12. januarja: Janez Zmeralikar, cerkovnik, 67 let, otrpnenje. — Lovrenc Vidmar, delavec, 57 let, rak na jetrah.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. jan.	7. zjutraj	719.2 mm.	—3.2° C	sl. vzh.	obl.	7.30 mm.
	2. popol.	719.2 mm.	—1.2° C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	719.8 mm.	—2.2° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 2.2°, za 1.3° pod normalom.

Dunajska borza

dué 15. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 93.60	— gld. 93.35
Srebrna renta	93.45	— 93. —
Zlata renta	110.75	— 110.75
5% marcna renta	103.05	— 102.95
Akcije narodne banke	1033. —	— 1031. —
Kreditne akcije	292.50	— 291.50
London	117.80	— 117.85
Srebro	—	—
Napol.	9.34 1/2	— 9.35
C. kr. cekini	5.58	— 5.58
Nemške marke	57.90	— 57.90

4%, državne srečke iz l. 1854	250 gld.	136 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181	50
Ogerska zlata renta 4%	106	106	95
Ogerska papirna renta 5%	102	102	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	50
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	159	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	235	—	—

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem izrekajo za darovane vence, za izraženo sočutje in izkazano zadnjo čast ljubemu očetu, oziroma staremu očetu in tasto, gospodu

Jakobu Ketti-ju

najsrčnejšo zahvalo

žalujoči ostali.

Vrhnika, dne 15. januarja 1892.

Spreten in pošten

pisar

slovenskega jezika popolnoma vešč, vsprejme se tako v notarsko pisarno. — Kje, pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (50—1)

Zahvala.

O priliki od visokega upravnega sveta c. kr. priv. južne železnice podeljenega mi naslova inšpektorja, došlo mi je z vseh strani toliko prijaznih čestitk, da mi ni mogoče zahvaliti se za vsako posebe, in zato izrekam vsem in vsakemu tem potom za prijazno čestitanje najsrčnejšo svojo zahvalo.

(53)

Gustav Habit

inspektor in postaje načelnik.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser) iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld.

Steklenica za poskušnjo stane 30 kr.

Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (575—10)

za bolni želodec!

Z „Maggi-jevo začimbo“

DOBI JUHA UKUS

Izberno sredstvo.

HORS CONCOURS na izložbi v PARIZU 1889. — (Glan razsodišču)

Na prodaj pri vseh trgovcih s specijalnim in delicatnim blagom.

V steklenicah po 45 kr. in več.

V Ljubljani

se dobiva pri

K. C. Holzer-ju

in (9-1)

lv. Luckmann-u.

Velika Praška razstavna loterija.

(35—2)

Zadnji mesec.

Glavni dobitok

goldinarjev

100.000

goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja J. C. MAYER.